

Tko, što, gdje, kada i koliko Sve o festivalskim ulaznicama

Od 18. do 25. srpnja cijena ulaznice za dva filma u Areni (filmovi iz Nacionalnog i PoPularnog programa) iznosi **10 kuna**. Izuzetak je utorak 21. srpnja kada će zbog hrvatske premijere filma *Harry Potter i princ miješane krvi* cijena ulaznice biti 30 kuna. Svaka kupljena ulaznica ujedno je i glasački listić za nagradu publike *Zlatna vrata Pule* i kupon za nagradnu igru. Kao i prošle godine, **Prijatelji Festivala** – srednjoškolci, studenti, osobe s invaliditetom i njihova pratnja te umirovljenici – ostvaruju pravo besplatnog ulaza na filmske večeri u Areni za sve dane osim već spomenutog 21. srpnja. Projekcija hrvatskog filma iz Nacionalnog programa toga dana za Prijatelje Festivala bit će besplatna – moći će ga pogledati u Istarskom narodnom kazalištu, od 18 sati također 21. srpnja. Prijatelj festivala se kao i prošle godine postaje na pulskim Giardinima, na info punktu Festivala od 11. do 25. srpnja od 9,00 do 22,00 sata, uz predočenje valjane isprave (npr. svjedodžba, iksica, isječak mirovine).

Sve projekcije izvan Arene kao i prošle godine biti će **besplatne** – Kaštel od 11. do 17. srpnja, Kino Valli od 11. do 25. srpnja i INK od 20. do 25. srpnja.

Cijene ulaznica i raspored projekcija u **Areni**:

10 kuna subota, 18. srpnja u 21,30 svečano otvaranje, u 22,15: **Vjerujem u anđele**
10 kuna nedjelja, 19. srpnja u 21,30: **Zagrebačke priče**, u 23,30: **Ravnica u plamenu**
10 kuna ponedjeljak, 20. srpnja u 21,30: **Crnci**, u 23,30: **Transsiberian**
30 kuna utorak, 21. srpnja u 21,30: **U zemlji čudesa**, u 23,15: **Harry Potter i Princ miješane krvi**
10 kuna srijeda, 22. srpnja u 21,30: **Čovjek ispod stola**, u 23,00: **Ljubavnici**
10 kuna četvrtak, 23. srpnja u 21,30: **Kenjac**, u 23,15: **Gangsteri**
10 kuna petak, 24. srpnja u 21,30: **Ljubavni život domobrana**, u 23,30: **Metastaze**
10 kuna subota, 25. s. u 21,30: Dodjela nagrada, u 22,00: **Ledeno doba 3**, u 23,45: **Veži me!**
100 kuna = **komplet ulaznica za sve filmove** u Areni
Rezervacije su moguće na e-mail adresu: prodaja@pulafilmfestival.hr.

Djeca do četiri godine starosti imaju slobodan ulaz.

Prodaja ulaznica

Info punkt Festivala na Giardinima
11–25. srpnja 2009. od 9.00 do 13.00 i od 18.00 do 22.00 sati

Ispred Arene

18–25. srpnja 2009. od 18.00 do 23.30 sati

- prodaja ulaznica
- preuzimanje ulaznica rezerviranih putem elektroničke pošte
- preuzimanje ulaznica uz pokaz vaučera

Arenaturist

11–25. srpnja 2009. – prodaja ulaznica na recepcijama smještajnih objekata

Kompas (vaučer)

11–25. srpnja 2009. – prodaja ulaznica u poslovnicaama Zagreb (Gajeva i Zrinjevac), Osijek, Čakovec, Rijeka i Split

S Festivala i oko Festivala Filmski, glazbeni i plesni doživljaji

Osim filmskih projekcija na Festivalu igranog filma *Pula* je tijekom srpnja bogatija i za druge umjetničke događaje koji s filmom idu «*ruku pod rukom*». Tako od nedjelje 19. srpnja traje 7. Seasplash Festival, a u predstavi mladog pulskog koreografa Matije Ferlina nakon *Pule* uskoro će uživati i kanadski ljubitelji plesa

7. Seasplash Festival (Pula, 16.-19. srpnja 2009.)

piše: Lucija Mulalić

Sedmi po redu Seasplash Festival i ove godine se održava na Monumentima, vojnom kompleksu nedaleko od Pule. Festival traje četiri dana (od 16. do 19. srpnja), a ljubitelji dobre glazbe imaju priliku poslušati pregršt inozemnih i domaćih bendova, *soundsysteme*, *live actove* te *DJ setove*, koji ih zabavljaju do ranog jutra. Program je pripređen na čak pet pozornica tako da će svatko uspjeti naći nešto za sebe. Osim glazbenog programa, tijekom dana može se posjetiti *Cirkus za sve* sa žongliranjem i štuliranjem koje izvodi Čarobnjakov šešir, a tu su prijave za Rasta Basket Cup i za koju loptu u koš! Festival su otvorili hrvatski bendovi Cirkus i Atentat, a večer su otvaranja zaokružili Dub Pistols Soundsystem feat. Rodney P. Tijekom četiri festivalska dana na glavnoj pozornici izmjenjuju se bendovi iz Velike Britanije, Italije i Srbije: Macka B & The Roots Ragga Band, Bongo Chilli + Tricky D, Power Steppers feat. Molar, Wicked Dub Division feat. Dan I, Ajs Nigrutin & Timbe. Domaće snage predstavljaju Kawasaki 3P i Delyricum. Do Festivala se može automobilom, ali i brodom koji svakih pola sata kreće s pulske rive.

Predstava *Zajedno²* nakon Pule u Montrealu

piše: Martina Mileta

Matija Ferlin, dvadesetsedmogodišnji plesni pedagog i koreograf iz Pule u suradnji s kanadskom koreografkinjom Ame Henderson kreirao je novu predstavu *Zajedno² / The Most Together We've Ever Been* koja je premijerno izvedena u Istarskom narodnom kazalištu u Puli 15. srpnja. Sjevernoameričku će pak premijeru predstava doživjeti najesen kada će biti postavljena i izvedena u Montrealu 29. listopada u kazalištu Tangente. «Izvodimo beskrajn niz početaka. Neprekidan pozdrav. Započinjemo početak i potrebu da se nešto dogodi, dok u isto vrijeme prihvaćamo prazninu nepostizanja ničega. Što to znači kad se neprestano započinje? Koje su mogućnosti početka, na koji je način taj prostor politički, futuristički? Zamislimo na trenutak da zauvijek obitavamo na ovom mjestu, kako zauvijek postajemo, a nikad ne stižemo. Izvođači su možda likovi, ili su tek ljudi koji igraju gledatelje. Ne osjećaju se baš kao kod kuće, a opet, nisu u potpunosti izgubljeni: iznova se nađu na pozornici, u predstavi, pred gledateljima. Na prstima se šuljaju prema pozornici i odlaze s nje, kao da bi mogli ostati nezamijećeni. Premda ih upravo to na neki neobičan način čini još uočljivijima, sličnijima sebi. Pravi ljudi na pogrešnom mjestu; pogrešni ljudi na pravom mjestu», objasnili su Ferlin i Henderson koji su se upoznali u Amsterdamu gdje su oboje pohađali plesnu akademiju. Tada je i započela njihova suradnja, a zajednički su im *Blue Disco* (2004.), *Manual for Incidence* (2005.) te *Dance Songs* (2006.). Njihov novi projekt, predstava *Zajedno²*, poslužila je i za predstavljanje novouređenog prostora koji se dosad koristio kao dramski studio za članove kazališta. Prostor je smješten na petom katu Istarskog narodnog kazališta i stoga je nazvan Scena 5.K, a namijenjen je suvremenijim kazališnim ostvarenjima.

Pulsko kino Valli u subotu 18. srpnja obilježava prvu godišnjicu otvaranja

Kino Valli slavi prvi rođendan

pišu Ana Miljanić i Nicole Vojak

Prošla je točno godina dana otkako su se službeno otvorila vrata kina Valli. Jedna od najsvremenijih kinodvorana u Hrvatskoj, s ukupno pet kino i video projektor, te najnovijom tonskom Dolby opremom koja omogućuje prikazivanje gotovo svih kino i video formata, postala je važno okupljalište Puljana. Od otvaranja kino je posjetilo više od 60 tisuća građana, što je gotovo i broj građana Pule. Dokaz da je kino radilo puno parom su 92 projekcije mjesečno, prikazivanje komercijalnih i nezavisnih filmova, filmovi za najmlađe i klasici iz filmske povijesti. Građanima Pule kino je postalo prava «fama». Mnoge udruge i manjinske zajednice organiziraju svoje večeri upravo u kinu. Isto tako, kino Valli nudi svima onima koji za svoj rođendan žele filmski doživljaj, film po izboru iz dnevnog kino rasporeda. Po svim ovim, zbilja odličnim rezultatima u samo godinu dana možemo zaključiti da je kino Valli uspjelo u svom naumu da postane novo kulturno-zabavno središte Pule. O prvom rođendanu kina Valli razgovarali smo s njegovom ravnateljicom Tanjom Miličić, ujedno i producenticom Festivala igranog filma u Puli.

Koje sve programe nudi kino Valli?

Koncept programa osmišljen je prema različitim žanrovima. Svaku srijedu prikazujemo nezavisni film, kako bi osim komercijalne produkcije predstavili i onu nezavisnu. Isto tako imamo i fonoteku, u suradnji sa Hrvatskim filmskim savezom, u kojoj prikazujemo stare filmove eminentnih redatelja kao što su Kurosawa, Fellini. Isto tako imamo program za škole, gdje učenici imaju priliku učiti kroz dokumentarce koje prikazujemo, i programe na stranim jezicima (talijanskom, njemačkom, francuskom) kako bi učenici stranih jezika iste što bolje usvojili. Htjela bih se zahvaliti svim mojim suradnicima, Nataši Šimunov, mojoj asistentici, kino operaterima Robertu Zubanu i Marku Jovanu, blagajnici Jasmini Joldić te biljetaru Sergeju Turčinov bez kojih kino ne bi ovako dobro funkcioniralo.

Jeste li zadovoljni posjećenošću kina?

U izvješću za Europa Cinema stoji da je kino Valli posjetilo više od pet tisuća gledatelja mjesečno i to je zbilja veliki napredak s obzirom na stanje u vrijeme kina Zagreb. Nudimo zbilja raznovrsne programe, i to privlači publiku. Cijene su isto tako pristupačne. Postoji kinoklub kartica kojom naši članovi ostvaruju popuste od 20% na projekcije filmova.

Budući da je Pula festivalski grad, mislite li da je i kino populariziralo hrvatski film?

Tu kino ne igra preveliku ulogu. Publika u Areni je mnogobrojna i većina

uspije pogledati sve što hrvatska kinematografija nudi. Upravo se zbog Festivala hrvatski film popularizirao i zbog toga sam zadovoljna.

Koji je bio film prvi prikazan u kinu Valli nakon prošlogodišnjeg Festivala?

Norveški film O' Horton koji je, nažalost, «zakasnio» na prošlogodišnji Festival.

Kakvi su planovi za budućnost? Hoće li se što mijenjati u kinu Valli?

Da, u listopadu mijenjamo identitet mjesečnog programa i uvodimo prodaju karata preko interneta. Isto tako na redoviti program stavljamo i jedan dokumentarni film tjedno. Kao i do sada koncentriramo se na godišnji program za škole. Potaknuo se i ulazak u umreženje art kina uz potporu Hrvatskog audio vizualnog centra. Idem u Veneciju s voditeljima kina iz cijelog svijeta koji nude nešto drukčije uz komercijalni program, tako da se veselimo napretku.

Građani Pule o prvoj godišnjici kina Valli

ADA PERVAN (21)

Zadovoljna sam novim kinom, iako je manje izbora nego u multiplexima u Zagrebu. No ipak, sretna sam što na-

pokon imamo kvalitetno kino. Svaki put kada se vratim u Pulu s fakulteta idem u naše kino, pogledati nove i zanimljive filmove.

DARKO KUNDOVIĆ (26)

Nemam puno vremena za odlazak u kino, bio sam svega nekoliko puta, no moram

DEA MILANOVIĆ (18)

Nemam zamjerki. Dugo sam čekala na nešto ovakvo u Puli. Sjedala su udobna, odlično raspoređena, ozvučenje je

reći da mi se jako sviđa, zadovoljan sam uređenjem, ozvučenjem, udobnosti sjedala. Ugodna je promjena napokon biti u fino uređenom kinu. Jednostavno, s lakoćom se odgleda i najteži film. Ocjena pet!

odlično, baš te uvuče u film. S obzirom na staro kino Zagreb puno je bolje. U kino odlazim uglavnom dva puta mjesečno i gledam komercijalne filmove, iako znam pogledati i nezavisne europske filmove. Bila sam sa školom u kinu Valli pogledati jedan dokumentarni povijesni film i smatram da je to idealan način učenja. Nadam se da će se takva nastava provoditi i dalje.

Europski filmski redatelji - Retrospektiva redatelja Pedra Almodóvara

Jedna od novina ovogodišnjeg Festivala igranog filma u Puli jest i program posvećen europskim filmskim redateljima. Ove godine gledatelji mogu pratiti retrospektivu posvećenu španjolskom sineastu Pedru Almodóvaru čiji su filmovi obilježili proteklih četvrt stoljeća španjolske i svjetske kinematografije. Retrospektiva je organizirana u suradnji s Veleposlanstvom Kraljevine Španjolske.

Program čini deset filmova. To su: *Labirint strasti*, *Mračne navike*, *Čime sam ovo zaslužila*, *Žene na rubu živčanog sloma*, *Kika*, *Cvijet moje tajne*, *Živo meso*, *Sve o mojoj majci*, *Matador* i *Veži me!* Nakon predigre na Kaštelu, cijela se retrospektiva ponovno prikazuje u kinu Valli od 19. srpnja.

Pedra Almodóvara trebalo bi klonirati!

piše: **Diana Nenadić**

Da Pedro Almodóvar kojim slučajem ne postoji, trebalo bi ga izmisliti! Ovoga koji stvarno postoji bilo bi korisno klonirati. U svakom slučaju, razlog za tu nemoguću i bogohulnu operaciju bio bi neopisivo živ duh koji posljednjih tridesetak godina putem ekrana odašilje razuzdano kreativni redateljski potomak La Manche. Kada bismo mu oduzeli fragmente Almodóvarovih filmova - a dosad ih je snimio sedamnaest; uklonili njegov kolorit, glazbu, seksualne skandale, retoričke ispade i apartne likove - a smislio ih je stotine - taj bi ekran izgledao mračno i depresivno, surovo i prilično muški. Upravo onako kako je uglavnom izgledao i svijet proteklih desetljeća obrađen i preslikan u filmu.

A sve je počelo *queer*-komedijom *Pepi, Luci, Bom i druge djevojke iz grupe* (1980), nastalom u vrijeme donošenja prvih permisivnijih zakona postfrankovske Španjolske. Bio je to svojevrsni satirički manifest nove kulture, a uvelike se referirao na tadašnju madridsku alternativnu scenu, kojoj je pripadao i sam Pedro, poslije nazvan i „madrijskim Warholom“. Najavio je i njegove trajne zanimacije - trashom, polusvijetom, promjenljivim spolnim identitetima i nekonvencionalnim seksualnim opredjeljenjima, a prije svega ženama na putu emancipacije ili na rubu nekog sloma. Zato su već tada njegova tvorca počeli nazivati feministom, od čega se nije branio, kao ni od homoseksualnih deklaracija. Bila je to ujedno i prva objava almodovarovskog stila - dramaturške anarhije, žanrovske eklektičnosti, strukturalne kolažnosti, sklonosti pretjerivanju, koji će se u kasnijim djelima odlično nadopunjavati s citatima i intertekstualnim aluzijama na holivudsku i europsku klasiku. Već u drugom filmu, *Labirintu strasti* (1982) Almodóvarova razmetnost i visprenost doći će do izražaja u umnažanju incestuoznog edipalnog scenarija i jezičnim kalamburima, a u *Mračnim navikama* (1983) eskalirati u subverzivnoj komediji s poročnim opaticama kao subjektima ali i predmetima lezbijske ljubavi.

U toj ranijoj fazi svekolike transgresije (a i u kasnijem *Lošem odgoju* iz 2004.), znao se Almodóvar upuštati i u gay-intrige garnirane faličkim simbolima, kao što će 1987. učiniti u „film u filmu“ *Zakonu žudnje*. No, dogodilo se srećom i to da se javnost pokazala zreloom za takav scenarij, pa je film službeno predstavljao španjolsku kinematografiju u inozemstvu, označivši time i novi iskorak u legitimaciji filmskih prijestupa. Jednako tako, pokušao je u međuvremenu

enigmatično i sibiolično dramaturgirati na temu erosa i thanatosa, prekapajući po podsvjesnom prtljagu španjolske tradicije u *Matadoru* (1986). A bilo je i fikcionalnih, „realističkih“ izleta među naizgled obične ljude iz madridskog predgrađa, kao u crnoj komediji *Čime sam to zaslužila?* (1984), gdje se ključ subverzije nalazi u rukama nervozne i zapuštene domaćice u obitelji disfunkcionalnoj na Almodóvarov način. Glavnu ulogu u tom bizarnom

filmu odigrala je njegova prva muza - Carmen Maura. One druge - Cecilia Roth, Veronica Forqué, Marisa Paredes, Penelope Cruz itd. za to su vrijeme čekale da opet dođu na red ili su tek trebale doći. Jer, od *Žena na rubu živčanoga sloma* (1988) preko *Sve o mojoj majci* (1999) koji je cementirao almodorovsku instituciju, do kasnijeg *Vraćam se* (2006), njegov svijet uglavnom pripada ženama, nerijetko izloženim različitim tehnikama grotesknog ili samo humornog očučavanja, osobito u trima filmovima s Victorijom Abril (*Veži me*, 1989, *Visoke pete*, 1991. i *Kika*, 1993). Istina, ta posvećenost drugom spolu, osobito kada se šali mazohizmom ili ga stavlja u mačistički kontekst (*Živo meso*, 1997), znao je izazivati i negativne reakcije iz feminističkih krugova. No, zafrkantskog i naizgled neozbiljnog Pedra, otkupljivala je sentimentalna solidarnost s junakinjama koje se na kraju ipak uspijevaju otrgnuti stereotipu žrtve, kao i pokušaj nalaženja ravnoteže u heteroseksualnim odnosima (*Cvijet moje tajne*, 1995; *Pričaj s njom*, 2002).

Sa ženskim scenarijima, ali i bez njih, Almodóvarov je svijet postupno postajao emotivno složeniji, narativno koherentniji i prohodniji, a izražajno sofisticiraniji i elegantniji. Zato i danas, kada je njegova prvotna misija deteubiziranja i oslobađanja Španjolske završena, a misao mu sve češće leti ka rodnoj La Manchi, nudi dovoljno razloga da još jednom pogledamo njegove stare filmove. Uostalom, nismo svi Španjolci!

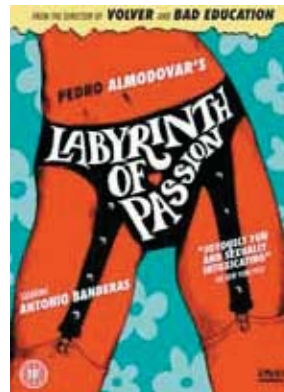

Kino Valli, 19. srpnja, 00.15

Labirint strasti

Laberinto de pasiones / Labyrinth of Passion
Španjolska, 1982., 100 min.

U glavnim ulogama: Cecilia Roth, Imanol Arias, Helga Liné, Antonio Banderas, Marta Fernández Muro, Fernando Vivanco, Ofelia Angélica, Fanny McNamara

Uvrnuta romantična komedija u kojoj se isprepliće nekoliko rukavaca priče o erotskim, incestuoznim i drugim strastima bizarnih likova s kolebljivim seksualnim orijentacijama.

U središtu su Sexilia, nimfomanka s punk scene, i Riza Niro, razuzdani gay-kraljević Tiranije, kojemu je za petama islamski terorist Sadec, ali i bivša carica Tiranije Toraya...

Razgovor s Veitom Helmerom, redateljem filma *Absurdistan*

Slijedeći snove do ljubavi

razgovarao Goran Ivanišević

Prvi međunarodni gost ovogodišnjeg Festivala igranog filma u Puli njemački je redatelj Veit Helmer koji je nazočio projekciji svoje komedije *Absurdistan* prikazane na Kaštelu u sklopu pretprograma. Ako niste pogledali *Absurdistan* na Kaštelu ne propustite to učiniti u Kinu Valli danas, subota 18. srpnja, u 18 sati. U razgovoru s redateljem otkrivamo niz manje poznatih detalja, zanimljivih i zabavnih detalja o nastanku filma.

Odakle potiče ideja za *Absurdistan*?

Još 2001. u novinama sam naišao na malu vijest o tome da su u nekom selu žene odlučile muževima uskratiti seks dok ne poprave vodovod. Odmah sam znao da želim snimiti film o mladom paru čiji je prvi seksualni odnos doveden u pitanje zbog slične situacije. Zamolio sam svog suradnika Gordana Mihića, Kusturičinog scenarista na *Domu za vješanje*, da napiše scenarij koji je kasnije doradivan.

Pretprodukcija je trajala pet godina.

Čim je započelo pisanje scenarija započeo sam potragu za lokacijom. Trebalo mi je dvije godine da nađem idealno mjesto, udaljeno selo u Azerbajdžanu. Od 2004. do 2006. napravio sam gotovo tri tisuće audicija u 28 zemalja svijeta da bih u konačnici izabrao četrdeset glumaca koji dolaze iz šesnaest zemalja. Gotovo svi izabrani glumci bili su dovoljno glumački znatiželjni i ljudski hrabri da se upute u Azerbajdžan u selo u kojem nema dostignuća suvremene civilizacije kao što je to primjerice internetski priključak, a ponekad nije bilo ni tople vode za tuširanje.

Absurdistan je specifičan i donekle egzotičan u današnjoj svjetskoj kinematografiji.

Volim ispričati film vizualnim jezikom i bez socijalne drame, priču o ljudima koji su spremni slijediti svoje snove jer je to zapravo jedini put do istinske sreće a često i ljubavi. Ipak, svjestan da je glas dio glumačkog bića, nisam želio potpuno ukinuti tekst.

Volite osobno porazgovarati s publikom nakon projekcije filma.

Mislim da je taj kontakt od velike važnosti za obje strane. Volim razgovor redatelja s publikom, a u Berlinu gdje živim postoji tradicija takvih projekcija koje redovito posjećujem.

Vaša filmografija nije opsežna. Koji su razlozi tomu?

Radim kao nezavisni producent i redatelj tako da ako nešto krene loše sam sam si kriv. No to ne znači da u međuvremenu plandujem. Držim predavanja na filmskim akademijama od Portugala preko Češke i Njemačke do bivših Sovjetskih Republika. Uživam surađujući s mladim ljudima i razmjenjujući s njima ideje i energiju.

Absurdistan je prikazan na velikom broju festivala.

Zasad na pedesetak festivala, a ta brojka još ni izbliza nije konačna. Kinodistribucija je također prilično dobra. Uvijek sam spreman pomoći lokalnom distributeru oko plasmana filma, kako davanjem intervjua tako i idejama za marketinške kampanje. Kada me pitaju gdje je *Absurdistan* obično odgovorim da ne znam gdje je ali da znam neke njegove stanovnike. Riječ je o bebama rođenima u vezama parova koji su se upoznali na setu filma i na čija vjenčanja odlazim između festivalskih prikazivanja filma.

Koji vam je sljedeći filmski projekt?

Ne volim previše pričati o budućim projektima osobito stoga što ću film na kojem trenutno radim početi snimati 2010, a bit će gotov 2012. Radni mu je naslov *Baikonur*, pa pogodite o čemu se radi. (smijeh)

Gdje je *Absurdistan*?

Na to pitanje obično odgovorim da ne znam gdje je, ali da znam neke njegove stanovnike. Riječ je o bebama rođenima u vezama parova koji su se upoznali na setu filma i na čija vjenčanja odlazim između festivalskih prikazivanja filma.

O REDATELJU: *Veit Helmer* (1968, Hannover, Njemačka) redatelj je posebnog stilskog izričaja; korištenja standarda nijemih filmova, nadrealističkih elemenata i intrigantne mješavine utjecaja: Jacquesa Tatija, Jean-Pierre Jeuneta, Charlieja Chaplina, Jeana Vigoa, Terryja Gilliama, Jana Švankmajera. Potpisnik je uglavnom kratkih (*Boom*, *Hundeleben*, *Surprise!*, *Tour Eiffel*, *Der Fensterputzer*, *Zum Greifen nah*, *Tour d'amour*), ali i dokumentarnih naslova (*Stranger in Tokyo*, *Behind the Couch: Casting in Hollywood*) te cjelovečernjih filmova (kultni *Tuvalu*, *Tor zum Himmel*).

Međunarodni natjecateljski program Europolis – Meridijani u subotu

Selo bez seksa i Julie Delpy bez milosti

Iako se 56. festival igranog filma u Puli svečano otvara u subotu 18. srpnja, festivalski programi traju već punih tjedan dana. Tako posjetitelji Kaštela i kina Valli od subote 11. srpnja prate Međunarodni natjecateljski program Europolis – Meridijani. Projekcije su na Kaštelu završile sinoć, a program od danas u potpunosti seli u kino Valli. U njemu će publika koja je na Kaštelu propustila filmove *Absurdistan* i *Krajolik br. 2* moći vidjeti ova dva hvaljena, žanrovski različita naslova. U prvom se radnja zapleće oko uskrate seksa u jednom zamišljenom selu, a u drugom oko okrutne plemkinje željne vječne mladosti.

Absurdistan

Alegorijska komedija u režiji Veita Helmera u kojoj žene fiktivnog sela Absurdistana muževima uskraćuju seks dok u njihovo zabačeno selo ne vrate dotok vode...

Njemačka, 2008., 88 min., 35 mm, produkcijska kuća: Veit Helmer Filmproduktion, producent: Veit Helmer, režija: Veit Helmer, scenarij: Veit Helmer, Zaza Buadze, Gordan Mihic, u glavnim ulogama: Kristyna Malérová, Maximilian Mauff, Nino Chkheidze, Ivane Ivantbelidze, Ani Amiridze, Ilko Stefanovski

SADRŽAJ: Mladi Temelko je još od djetinjstva zaljubljen u lijepu Ayu, i sve do sada imali su prijateljski, platonski odnos. Ayina baka, najstarija stanovnica sela Absurdistana, proročica je koja djevojci iz zvijezda čita da idealan trenutak u kojem može konzimirati vezu s Temelkom pada točno za dvije godine, na 11. lipanj. Kada dugo čekani dan stigne, tinejdžerski dvojac nađe se ulovljen u mrežu štrajka kojeg su podigle absurdistske

žene - svojim lijenim muževima, naime, uskratit će seks sve dotle dok u njihovo zabačeno selo ne vrate dotok vode...

Krvava grofica *The Countess / Bathory*

Kostimirana drama u režiji Julie Delpy o zloglasnoj grofici Elizabeti Báthory koja je početkom 17. stoljeća u Mađarskoj održavala mladoliki izgled žrtvujući mlade djevice...

Francuska, Njemačka, 2009, 98 min., 35 mm, produkcijska kuća: EMC Filmproduktion, Social Capital, producent: Matthew E. Chausse, Julie Delpy, Andro Steinborn, Christopher Tuffin, režija: Julie Delpy, scenarij: Julie Delpy, u glavnim ulogama: Julie Delpy, William Hurt, Daniel Brühl, Anamaria Marinca, Andy Gatjen

SADRŽAJ: Grofica Erzebeth Báthory rođena je 1560. u jednoj od najstarijih i najbogatijih obitelji u Nyirbatoru, Mađarskoj. Rijetka ljepotica duge tamne kose i svijetla tena, u petnaestoj godini udala se za grofa Ferencza Nadasdyja, koji je počesto ratovao, a Erzebeth se u međuvremenu upoznala s okultnim preko sluge. Tašta, narcisoidna i perverzna aristokratkinja, koja je još odmalena patila od svojevrstne epilepsije, više od svega se plašila starenja. Jednoga je jutro sluškinja češljem slučajno počupala groficu. Erzebeth ju je udarila do krvi, te time zaprljala ruke. Grofici se učinilo da je njena koža poprimila svježinu i mladost djevojke...

Nagrade u Međunarodnom programu

O najboljima odlučuju hrvatski filmski kritičari

Nagradu za najbolji dugometražni igrani film u Međunarodnom programu Europolis – Meridijani dodjeljuje Hrvatsko društvo filmskih kritičara za razliku od dosadašnjih festivala na kojima je o Zlatnim arenama za strane filmove odlučivao međunarodni ocjenjivački sud. Za nagradu glasuju domaći kritičari akreditirani na Festivalu, ocjenjujući filmove Međunarodnog programa ocjenom od 1 do 5.

Pulski pobjednici u svijetu

Nije kraj nagrađen u Karlovym Varyma

piše: Goran Ivanišević

Prošlogodišnji dobitnik nagrade publike Zlatna vrata Pule te još četiri Zlatne arene film *Nije kraj* redatelja Vinka Brešana dobio je nagradu Međunarodnog žirija kritike (FIPRESCI) za najbolji film u glavnom natjecateljskom programu 44. međunarodnog filmskog festivala u Karlovym Varyma (3.-11. srpnja 2009.). Uspjeh Brešanova filma veći je ako znamo da je to tek četvrta nagrada FIPRESCI-ja za hrvatski film (dosad su je dobili Tomislav Radić za *Što je Iva snimila 21. listopada 2003.* u Ljubljani, Ognjen Sviličić za *Armina* u Palm Springsu i Rajko Grlić za *Karaulu* u Portugalu). Žirijem FIPRESCI-ja predsjedavala je poljska kritičarka Barbara Hollender, a članovi su bili Hala El Mawy (Egipat), Lisa Kristin Strindberg (Norveška), Gorazd Trušnovc (Slovenija) i Jan Foll (Češka). Hrvatska je kinematografija na ovogodišnjem Festivalu u Karlovym Varyma bila zastupljena s tri filma – *Nije kraj* Vinka Brešana u glavnom programu, *Ničiji sin* Arsena Antona Ostojića u programu Istočno od zapada i *Buick Riviera* Gorana Rušinovića u programu Variety Critics' Choice. Uspjeh prošlogodišnje hrvatske produkcije na velikom međunarodnom A filmskom festivalu u Karlovym Varyma započeo je Iza stakla Zrinka Ogreste koji tamo imao svoju svjetsku premijeru uoči prošlogodišnje Pule.

1 - Amfiteatar, 2 - Kino Valli, info punkt, 3 - MMC Luka, 4 - Circolo, 5 - Forum, 6 - Verudela

Plan grada s lokacijama festivalskih događanja

Popis ugostiteljskih objekata koji su uveli popust na usluge za akreditirane osobe tijekom Festivala

- Caffe bar Passage**, Flanatička 25, 10% na piće
- Caffe bar Talpa**, Flanatička 11, 10% na piće
- Restaurant Kantina**, Flanatička 16, 10% na hranu i piće
- Internet caffe Cyber**, Flanatička 14, 10% na piće
- Restaurant Qpola**, Trg Portarata 6, 10% na hranu
- Restaurant Da Piero**, Sergijeveca 7, 10% na hranu i piće
- Kavana Forum**, Forum 8, 10% na hranu i piće
- Restaurant Municipio**, Kapitolinski trg 6, 10% na hranu i piće
- Pizzeria Orfej**, Kandlerova 6, 10% na hranu i piće
- Bistro Barbara**, Kandlerova 5, 10% na hranu i piće
- Pečenjarnica Debeli i mršavi**, Maksimilijanova 14 i Kandlerova 30, 10% na hranu i piće
- Pečenjara Edi**, Kandlerova 21, 10% na hranu i piće
- Bistro Dva ferala**, Kandlerova 32, 10% na hranu i piće
- Caffe bar Cedar**, Kandlerova 38, 10% na piće
- Pizzeria Jupiter**, Castropola 42, 10% na hranu i piće
- Bistro Coloseum**, Istarska 36, 10% na hranu i piće
- Pizzeria Pompei**, Clerisseova 3, 10% na hranu i

- piće
- Caffe bar Red Carpet**, Giardini 1, 10% na piće
- Caffe bar Foška**, Fontička 3, 10% na piće
- Caffe bar Hum**, Fontička 4, 10% na piće
- Bistro E & D**, Verudela 22, 10% na hranu
- Bistro Biska**, Monte Paradiso 40 i Dolinka 18, 10% na hranu i piće
- Lounge bar Ambrela**, Verudela bb, 10% na hranu i piće
- Pizzeria Coco**, Kandlerova 22, 10% na hranu i piće
- Restaurant Dolce vita**, Riva 2, 10% na hranu i piće

Vremenska prognoza za Pulu za subotu 18. srpnja 2009.

Sunčano uz prolazno naoblčenje s mjestimičnom kišom, grmljavinom i osvježanjem. Na Jadranu umjereno i jako jugo i jugozapadnjak. Jutarnja temperatura 21 do 26, a najviša dnevna 22 do 27.

Danas na Festivalu

Subota, 18. srpnja

- 9.30 Kino Valli**
Nacionalni natjecateljski program
film Vjerujem u anđele, press projekcija
- 11.30 Circolo**
Press konferencija direkcije Festivala
Predstavljanje programa Svečanog otvaranja
- 11.40 Circolo**
Press konferencija ekipe filma
Krajolik br. 2
- 12.00 Circolo**
Press konferencija ekipe filma
Vjerujem u anđele
- 14.00 Kino Valli**
PoPularni program
film Ravnica u plamenu, press projekcija
- 16.00 Kino Valli**
Europolis - Meridijani
film Krvava grafika
- 18.00 Kino Valli**
Europolis - Meridijani
film Absurdistan
- 19.45 Kino Valli**
Program kratkih filmova
filmovi: Glad i Maša

Najbolje od Dana hrvatskog filma
filmovi: Prljavi mali mjevurčić i
Loš dan za kapetana Kuku

20.45 Arena - VIP prostor
Domjenak - Agrolaguna

21.30 Arena
Svečano otvaranje

22.15 Arena
Nacionalni natjecateljski program
film Vjerujem u anđele

22.15 Portarata
Čudesni svijet Animafesta

23.00 Circolo
Domjenak ministra kulture RH
koncert skupine Le Monde

00.15 Kino Valli
Retrospektiva Pedra Almodovara
film Labirint strasti

ZABAVA I FILM

22.00 Forum
koncert Franko Krajcar